

08-09-2019

**† ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΓΥΨΩΣΕΩΣ.
† Τὸ Γενέθλιον τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.
ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.
Ὕχος γ'. Εωθινόν α'.**

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

**Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,...
Συναπτὴ μεγάλῃ καὶ ἡ Ἐκφώνησις
·Όπ πρέπει σοι πᾶσα δέξα...**

Ὕχος γ'

**Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὄνόματι Κυρίου.**

**Σπίχ, α'. Εξομολογεῖσθε τῷ
Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τόν αἰῶνα
τό ἔλεος αὐτοῦ.**

**Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...**

**Σπίχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη
ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὄνόματι
Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.**

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

**Σπίχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο
αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν
δοφθαλμοῖς ἡμῶν.**

**Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...**

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἀπολυτίκιον. Ὅχος γ'

**Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια,
ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια, ὅτι ἐποίησε
κράτος, ἐν βραχίονι αὐτοῦ, ὁ Κύριος,
ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον,
πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο, ἐκ
κοιλίας ἀδου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ
παρέσχε κόσμω τὸ μέγα ἔλεος.**

Δόξα Πατρὶ...

Ἀπολυτίκιον τῆς Θεοτόκου

Ὕχος δ'

Ὕχος δ' σου Θεοτόκε,
χαρὰν ἐμήνυσε πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ·
ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς
δικαιοσύνης, Χριστὸς δὲ Θεὸς ἡμῶν,
καὶ λύσας τὴν κατάραν, ἔδωκε τὴν
εὐλογίαν· καὶ καταργήσας τὸν
θάνατον, ἔδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν
αἰώνιον.

Καὶ νῦν...

Ἀπολυτίκιον τῆς Θεοτόκου

Ὕχος δ'

Ὕχος δ' σου Θεοτόκε,
χαρὰν ἐμήνυσε πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ·
ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς
δικαιοσύνης, Χριστὸς δὲ Θεὸς ἡμῶν,
καὶ λύσας τὴν κατάραν, ἔδωκε τὴν
εὐλογίαν· καὶ καταργήσας τὸν
θάνατον, ἔδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν
αἰώνιον.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Οὐτὶ σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Σπιχολογίαν.

Ὕχος γ'

**Χριστὸς ἐκ νεκρῶν
ἐγήγερται, ἡ ἀπαρχὴ τῶν
κεκοιμημένων. Ο Πρωτότοκος τῆς
κτίσεως, καὶ Δημιουργὸς πάντων τῶν
γεγονότων, τὴν καταφθαρεῖσαν φύσιν
τοῦ γένους ἡμῶν, ἐν ἑαυτῷ
ἀνεκαίνισεν. Οὐκ ἔτι θάνατε
κυριεύεις. Ο γὰρ τῶν ὅλων
Δεσπότης, τὸ κράτος σου κατέλυσε.**

Δόξα Πατρὶ...

Σαρκὶ τοῦ θανάτου
γευσάμενος Κύριε, τὸ πικρὸν τοῦ
θανάτου ἐξέτεμες τὴν Ἐγέρσει σου,
καὶ τὸν ἄνθρωπον κατ' αὐτοῦ
ἐνισχύσας, τῆς ἀρχαίας κατάρας τὴν
ῆτταν ἀνακαλούμενος, δὲ

ύπερασπιστής τῆς ζωῆς ἡμῶν, Κύριε
δόξα σοί.

Kαὶ νῦν...

Μετὰ τὴν α' Σπιχολογίαν,

Κάθισμα τῆς ἑορτῆς.

Ὕχος δ'

Κατεπλάγη Ἰωσῆφ

Ἀναβόησον Δαυΐδ, τὶ ὡμοσέ
σοι ὁ Θεός; Ἄ μοι ὡμοσε φησί, καὶ
ἐκπεπλήρωκεν ἵδού, ἐκ τοῦ καρποῦ
τῆς κοιλίας μου δοὺς τὴν Παρθένον·
ἐξ ἦς ὁ πλαστουργός, Χριστός ὁ νέος
Ἄδαμ, ἐτέχθη βασιλεύς, ἐπὶ τοῦ
θρόνου μου· καὶ βασιλεύει σήμερον,
ὁ ἔχων τὴν βασιλείαν ἀσάλευτον. Ἡ
στεῖρα τίκτει, τὴν Θεοτόκον, καὶ
τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β' Σπιχολογίαν, ἔπειρα

Ὕχος γ'. Τὴν ἀραιότητα...

Tὸ ἀναλλοίωτον τὸ τῆς
θεότητος, καὶ τὸ ἐκουύσιον πάθος σου
Κύριε, εἰς ἔαυτὸν καταπλαγείς, ὁ
Ἄδης ἐπωδύρετο. Τρέμω τὴν τοῦ
σώματος, μὴ φθαρεῖσαν ὑπόστασιν,
βλέπω τὸν ἀόρατον, μυστικῶς
πολεμούντα με, διὸ καὶ οὓς κατέχω
κραυγάζουσι, Δόξα Χριστὲ τὴ
Ἀναστάσει σου.

Δόξα Πατρί...

Tὸ ἀκατάληπτον τὸ τῆς
Σταυρώσεως, καὶ ἀνερμήνευτον τὸ
τῆς Ἔγέρσεως, θεολογοῦμεν οἱ
πιστοί, ἀπόρρητον Μυστήριον
σήμερον γὰρ θάνατος, καὶ ὁ Ἄδης
ἐσκύλευται, γένος δὲ ἀνθρώπινον
ἀφθαρσίαν ἐνδέδυται, διὸ καὶ
εὐχαρίστως κραυγάζομεν. Δόξα
Χριστὲ τὴ Ἀναστάσει σου.

Kαὶ νῦν...

Μετὰ τὴν β' Σπιχολογίαν

Ὕχος δ'

Κατεπλάγη Ἰωσῆφ

Ἐκ τῆς ρίζης Ἱεσσαί, καὶ ἐξ
δσφύος τοῦ Δαυΐδ, ἡ θεόπαις
Μαριάμ, τίκτεται σήμερον ἡμῖν, καὶ
νεουργεῖται, ἡ σύμπασα καὶ
θεουργεῖται. Συγχάρητε ὁμοῦ, ὁ
οὐρανός καὶ ἡ γῆ· αἰνέσατε αὐτήν, αἱ
πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, Ἰωακεὶμ
εὐφραίνεται, καὶ Ἄννα πανηγυρίζει
κραυγάζουσα· Ἡ στεῖρα τίκτει, τὴν
Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Tὸ διὰ τὸν Πολυέλεον. Ὕχος πλ. δ'

Κάθισμα. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ἄγαλλιάσθω οὐρανός, γῆ
εὐφραίνεσθω· ὁ τοῦ Θεοῦ γὰρ
οὐρανός, ἐν γῇ ἐτέχθη, ἡ Θεόνυμφος
αὕτη ἐξ ἐπαγγελίας. Ἡ στεῖρα
βρέφος θηλάζει τὴν Μαριάμ· καὶ
χαίρει ἐπὶ τῷ τόκῳ Ἰωακείμ. Ράβδος
λέγων ἐτέχθη μοι, ἐξ ἦς τὸ ἄνθος
Χριστός, ἐβλάστησεν ἐκ ρίζης Δαυΐδ.
Οὐτως θαῦμα παράδοξον!

Δόξα... **K**αὶ νῦν... **T**ὸ αὐτὸ

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Οτι ηὐλόγηταί σου...

Ἡ Υπακοή. Ὕχος γ'.

Ἐκπλήττων τῇ δράσει,
δροσίζων τοῖς ρήμασιν, ὁ ἀστράπτων
Ἄγγελος, ταῖς μυροφόροις ἔλεγε· Τὸν
ζῶντα τὶ ζητεῖτε ἐν μνήματι; ἡγέρθη
κενώσας τὰ μνήματα τῆς φθορᾶς
ἀλλοιωτήν, γνῶτε τὸν ἀναλλοίωτον,
εἴπατε τῷ Θεῷ· Ως φιβερὰ τὰ ἔργα
σου! ὅτι τὸ γένος ἔσωσας τῶν
ἀνθρώπων.

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ

Ἀντίφωνον Α'

Tὴν αἰχμαλωσίαν Σιών, σὺ
ἐξείλου ἐκ Βαβυλῶνος καμὲ ἐκ τῶν
παθῶν, πρόςζωήν ἔλκυσον Λόγε.

Ἐν τῷ Νότῳ οἱ σπείροντες
δάκρυσιν ἐνθέοις, θεριοῦσι στάχυας,
ἐν χαρᾷ ἀειζωίας.

Δόξα Πατρί...**Κ**αὶ νῦν...

Ἄγιώ Πνεύματι, πᾶσα
ἀγαθοδωρία, ως Πατρὶ καὶ Γίῳ
συναστράπτει, ἐν τῷ πάντα ζῇ καὶ
κινεῖται.

Αντίφωνον Β'

Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ
οἶκον τῶν ἀρετῶν, μάτην κοπιῶμεν,
τὴν δὲ ψυχὴν σκέποντος, οὐδεὶς ἡμῶν
πορθεῖται τὴν πόλιν.

Τοῦ καρποῦ τῆς γαστρός, τῷ
Πνεύματι υἱοποιητῶς σοὶ τῷ Χριστῷ,
ώς Πατρὶ οἱ Ἅγιοι πάντοτε εἰσι.

Δόξα Πατρί...**Κ**αὶ νῦν...

Ἄγιώ Πνεύματι, ἐνθεωρεῖται
πᾶσα ἀγιότης σοφία, οὓσιοι πᾶσαι
γὰρ κτίσιν, αὐτῷ λατρεύσωμεν. Θεὸς
γάρ, ως Πατρί τε καὶ Λόγῳ.

Αντίφωνον Γ'

Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον,
μακάριοι τρίβους βαδιοῦνται, τῶν
ἐντολῶν φάγονται, ζωηρὰν γὰρ
παγκαρπίαν.

Κύκλῳ τῆς τραπέζης σου
εὐφράνθητι, καθορῶν σου
Ποιμενάρχα, τὰ ἔκγονα φέροντα,
κλάδους ἀγαθοεργίας.

Δόξα Πατρί...**Κ**αὶ νῦν...

Ἄγιώ Πνεύματι, ὁ πᾶς πλοῦτος
τῆς δόξης, ἐξ οὗ χάρις καὶ ζωὴ πάσῃ
τὴν κτίσει, σὺν Πατρὶ γάρ, ἀνυμνεῖται
καὶ τῷ Λόγῳ.

Προκείμενον Ὡχος Δ'

Μνησθήσομαι τοῦ ὄνοματός
σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. (**Δις**)

Σπχ. **Ἐ**ξηρεύξατο ἡ καρδία
μου λόγον ἀγαθόν.

Μνησθήσομαι τοῦ ὄνοματός
σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Ἡ Τάξις τοῦ Ἔωθινοῦ Εὐαγγελίου

Ὦχος β'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ἄινεσάτω πνοὴ πᾶσα τὸν Κύριον.

ΕΩΘΙΝΟΝ'

Τῷ

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ο Προεστὼς ἢ ὁ Ἄναγνωστης:

Ἄνάστασιν **Χ**ριστοῦ

θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον,
Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον
ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου,
Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἀγίαν
σου Ἄναστασιν ὑμνοῦμεν καὶ
δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἴ Θεὸς ἡμῶν,
ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἴδαμεν, τὸ
ὄνομά σου ὄνομάζομεν. Δεῦτε πάντες
οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ
Χριστοῦ ἀγίαν Ἄναστασιν, ίδοὺ γὰρ
ἥλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ
τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες
τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἄναστασιν
αὐτοῦ. Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι'
ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὥλεσεν.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ν' Ψαλμὸς εἰς ἦχον β'

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ
μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος
τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ
ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς
ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας
μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ
γινώσκω καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν
μου ἐστὶ διὰ παντὸς.

Ϲοὶ μόνῳ ἡμαρτον καὶ τὸ
πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως
ἄν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ
νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ίδοù γάρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἔκισσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ίδοù γάρ ἀλήθειαν ἡγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὔφροσύνην ἀγαλλιάσονται ὅστεα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ὄγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἥγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ρῦσαι με ἐξ αἵμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Οτι εἰ ἡθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἀν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον' καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἄγαθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὔδοκίᾳ σου τὴν Σιὼν, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ιερουσαλήμ.

Τότε εὔδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ὀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους, καὶ ἐλέησόν με δ Θεός.

Δόξα Πατρὶ... Ὡ^μχος β'

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Σπχ. **Ἐ**λέησόν με, δ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Τὸ Ιδιόμελον

Ὦ^μχος δ'

Ὕ παγκόσμιος χαρά, ἐκ τῶν δικαίων ἀνέτειλεν ἡμῖν, ἐξ Ἱωακεὶμ καὶ τῆς Ἀννης, ἡ πανύμνητος Παρθένος, ἦτις δι' ὑπερβολὴν ἀγαθότητος, ναὸς Θεοῦ ἐμψυχος γίνεται, καὶ μόνη κατὰ ἀλήθειαν, Θεοτόκος γνωρίζεται. Αὐτῆς ταῖς ἱκεσίαις Χριστὲ δ Θεός, τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην κατάπεμψον, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Σῶσον δ Θεὸς τὸν λαὸν σου...

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.(δ)

Ἐλέει καὶ οἰκπρωτῖς...

ΚΑΝΟΝΕΣ

ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'

Ωδὴ α'. Ἡχος γ'. Ὁ Είρμος.

Ο τὰ ὅδατα πάλαι, νεύματι θείω, εἰς μίαν συναγωγὴν συναθροίσας, καὶ τεμῶν θάλασσαν Ἰσραηλίτη λαῶ, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεδοξασμένος ὑπάρχει, αὐτῷ μόνῳ ἀσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ο τὴν γὴν κατακρίνας, τῷ παραβάντι, ἴδρωτος φέρειν καρπὸν τὰς ἀκάνθας, ἀκανθῶν στέφανον ἐκ παρανόμου χειρός, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, σωματικῶς δεδεγμένος, τήν κατάραν ἔλυσεν, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νικητὴς τροπαιοῦχος, κατὰ θανάτου, ὁ θάνατος δεδοικῶς ἀνεδείχθη, παθητὴν σάρκα γάρ, ἐμψυχωμένην λαβών, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ συμπλακεὶς τῷ τυράννῳ, πάντας συνανέστησεν, ὅτι δεδόξασται.

Σπίχ. **Ὑ**περαγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. **Θεοτοκὸν**

Ἀληθῆ Θεοτόκον, πάντα τὰ ἔθνη, δοξάζει σὲ τὴν ἀσπόρως τεκοῦσαν, ὑποδὺς μήτραν γὰρ ἡγιασμένην τὴν σήν, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὸ καθ' ἡμᾶς οὓσιώθη, καὶ Θεός καὶ ἀνθρωπος, ἐκ σοῦ γεγέννηται.

Τοῦ Μηναίου

Κανὼν α', Ωδὴ α', τῆς Θεοτόκου

Ἡχος β'. Δεῦτε λαοί, ἄσωμεν...

Σπίχ. **Ὑ**περαγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεῦτε πιστοί, Πνεύματι θείω γηθόμενοι, τὴν ἐξ ἀκάρπου σήμερον,

ἐπιδημήσασαν, εἰς βροτῶν σωτηρίαν, ἀειπάρθενον Κόρην, ὅμνοις τιμήσωμεν. (**Δις**)

Σπίχ. **Ὑ**περαγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαῖρε σεμνή, Μήτηρ καὶ δούλη Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἡ τῆς ἀρχαίας πρόξενος, μακαριότητος, τῶν ἀνθρώπων τῷ γένει, σὲ πάντες ἐπαξίως, ὅμνοις δοξάζομεν.

Σπίχ. **Ὑ**περαγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Η τῆς ζωῆς, τίκτεται σήμερον γέφυρα, δι' ἣς βροτοὶ ἀνάκλησιν, τῆς καταπτώσεως, τῆς εἰς Ἄδου εύροντες, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, ὅμνοις δοξάζουσιν.

Κανὼν δεύτερος.

Ωδὴ α'. Ἡχος πλ. δ'

Τῷ συντριψαν πολέμους.

Σπίχ. **Ὑ**περαγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χορευέτω πᾶσα κτίσις, εὑφραινέσθω καὶ Δαυΐδ, ὅτι ἐκ φυλῆς αὐτοῦ, καὶ ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ, προηλθε δάβδος, ἀνθος φέρουσα τὸν Κύριον, καὶ λυτρωτὴν τοῦ παντός.

Σπίχ. **Ὑ**περαγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Η Ἅγια τῶν Ἅγιων, ἐν ἀγίῳ ιερῷ βρέφος ἀνατίθεται, ἀνατραφῆναι ἐκ χειρὸς Ἅγγέλου· πάντες οὖν πιστῶς συνεορτάσωμεν, ἐν τῇ γεννήσει αὐτῆς.

Σπίχ. **Ὑ**περαγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Cτεῖρα ἄγονος ἡ Ἄννα, ἀλλ' οὐκ ἀτεκνος Θεῷ· ἥδη γὰρ προώριστο, ἐκ γενεῶν ἀγνῆς Παρθένου Μήτηρ· ὅθεν ὁ τῆς κτίσεως ἐβλάστησε, Κτίστης ἐν δούλου μορφῇ.

Σπίχ. Υπεραγία Θεοτόκε,
σῶσον ἡμᾶς.

Τὰς τὴν ἀσπιλὸν ἀμνάδα, τὴν τὸ
ἔριον Χριστῷ, μόνην ἐκ κοιλίας σου
προσαγαγοῦσαν, τὴν ἡμῶν οὐσίαν,
πάντες ἐκ τῆς Ἀννης τικτομένην σε,
ῦμνοις γεραίρομεν.

Δόξα...

Τρία ἄναρχα δοξάζω, τρία
ἄγια ὑμνῶ, τρία συναίδια, ἐν
οὐσιότητι μιᾶς κηρύττω· εἰς γάρ ἐν
Πατρὶ Υἱῷ καὶ Πνεύματι,
δοξολογεῖται Θεός.

Καὶ νῦν... Θεοτοκόν

Τὶς ἔώρακε παιδίον, ὃ οὐκ
ἔσπειρε πατήρ, γάλακτι τρεφόμενον;
ἢ ποῦ τεθέαται παρθένος Μήτηρ;
Οὐτως ὑπὲρ ἔννοιαν ἀμφότερα,
Θεογεννῆτορ ἀγνῆ.

Ωδὴ γ'.

Ὕχος γ'.

Ο Είρμος.

Ο ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα
παραγαγών, τῷ Λόγῳ κτιζόμενα,
τελειούμενα Πνεύματι, Παντοκράτορ
Δέσποτα, ἐν τῇ ἀγάπῃ τὴν σὴν
στερέωσόν με.

Σπίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει
σου, Κύριε.

Διὰ Σταυροῦ σου ἡσχύνθη ὁ
ἀσεβής, εἰργάσατο βόθρον γάρ, ὃν
ὁρύξας εἰσπέπτωκε, ταπεινῶν ὑψώθη
δὲ Χριστέ, τὸ κέρας ἐν τῇ σῇ
Ἀναστάσει.

Σπίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει
σου, Κύριε.

Τῆς εὔσεβείας τὸ κήρυγμα τῶν
ἐθνῶν, ὡς ὅδωρ ἐκάλυψε τὰς
θαλάσσας φιλάνθρωπε, ἀναστὰς ἐκ
τάφου γάρ, τὸ τῆς Τριάδος
ἀπεκάλυψας φέγγος.

Σπίχ. Υπεραγία Θεοτόκε,
σῶσον ἡμᾶς. **Θεοτοκόν**

Δεδοξασμένα λελάληνται περὶ
σοῦ, ἡ πόλις ἡ ἔμψυχος, τοῦ ἀεὶ¹
βασιλεύοντος, διὰ σοῦ γάρ Δέσποινα,
τοὶς ἐπὶ γῆς Θεὸς συνανεστράφη.

Τοῦ Μηναίου

Κανὼν α'. Ωδὴ γ'.
Ὕχος β'. Σπερέωσον ἡμᾶς.

Σπίχ. Υπεραγία Θεοτόκε,
σῶσον ἡμᾶς.

Ἄμεμπτως τῷ Θεῷ πολιτευσάμενοι, τὴν πάντων ἐκύησαν
σωτηρίαν, οἱ θεόφρονες γεννήτορες,
τῆς τὸν Κτίστην τεκούσης καὶ Θεὸν
ἡμῶν. (**Δις**)

Σπίχ. Υπεραγία Θεοτόκε,
σῶσον ἡμᾶς.

Ο πᾶσι τὴν ζωὴν πηγάζων
Κύριος, ἐκ στείρας προήγαγε τὴν
Παρθένον· ἦν εἰσδῦναι κατηξίωσε,
μετὰ τόκου φυλάξας ἀδιάφθορον.

Σπίχ. Υπεραγία Θεοτόκε,
σῶσον ἡμᾶς.

Τῆς Ἀννης τὸν καρπὸν
Μαρίαν σήμερον, τὴν βότρυν
κυήσασαν ζωηφόρον, ὡς Θεοτόκον
ἀνυμνήσωμεν, προστασίαν τε πάντων
καὶ βοήθειαν.

Κανὼν δεύτερος.
Ωδὴ γ'. Ὕχος πλ. δ'.
Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ.

Σπίχ. Υπεραγία Θεοτόκε,
σῶσον ἡμᾶς.

Εύλογημένη ἡ κοιλία σου
σώφρων Ἀννα· καρπὸν γάρ ἥνθησε
παρθενίας, τὴν ἀσπόρως τὸν τροφέα
τῆς κτίσεως, τεκοῦσαν καὶ λυτρωτὴν
Ἰησοῦν.

Σπίχ. Υπεραγία Θεοτόκε,
σῶσον ἡμᾶς.

Cὲ μακαρίζει Ἀειπάρθενε πᾶσα κτίσις, ἐξ Ἱωνῆς σήμερον γεννηθεῖσαν, τὴν ἐκ βίζης Ἰεσσαὶ ὁράβδον ἄχραντον, τὸ ἄνθος Χριστὸν βλαστήσασαν.

Σπίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Cὲ ἀνωτέραν πάσης κτίσεως Θεοτόκε, δεικνύων ἄχραντε ὁ Γιός σου, τὴν ἐξ Ἱωνῆς μεγαλύνει σου γέννησιν, καὶ πάντας εὐφραίνει σήμερον.

Σπίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀνατραφεῖσα εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἅγίων, Παρθένε ἄχραντε Θεοτόκε, ἀνωτέρα ἀνεδείχθης τῆς κτίσεως, τὸν Κτίστην σαρκὶ κυήσασα.

Δόξα...

Cὲ προσκυνοῦμεν Πάτερ ἀναρχε τῇ οὐσίᾳ, ὑμνοῦμεν ἄχρονον τὸν Γιόν σου, καὶ τὸ Πνεῦμα συναΐδιον σέβομεν, ὡς ἔνα τὰ τρία φύσει Θεόν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκόν

Tὸν φωτοδότην καὶ ἀρχίζων τῶν ἀνθρώπων, τεκοῦσα ἄχραντε Θεοτόκε, ἀνεδείχθης θησαυρὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν, καὶ πύλη τοῦ ἀπροσίτου φωτός.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἔκφωνησις

“Οπ σὺ εἶ δ Θεός ἡμῶν,...

Κοντάκιον Ἄναστάσιμον.

”Ηχος γ'.

Ἐξανέστης σήμερον, ἀπὸ τοῦ τάφου Οἰκτίρμον, καὶ ἡμᾶς ἐξήγαγες, ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου, σήμερον Ἀδὰμ χορεύει, καὶ χαίρει Εὕα, ἅμα δέ, καὶ οἱ Προφῆται, σὺν Πατριάρχαις, ἀνυμνοῦσιν ἀκαταπαύστως, τὸ θεῖον κράτος τῆς ἐξουσίας σου.

‘Ο Οἶκος

Ο οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ σήμερον χορευέτωσαν, καὶ Χριστὸν τὸν Θεὸν ὅμιοφρόνως ὑμνείτωσαν, ὅτι τοὺς δεσμίους ἐκ τῶν τάφων ἀνέστησε. Συγχαίρει πᾶσα ἡ κτίσις, προσφέροισα ἐπάξια ἀσματα, τῷ πάντων Κτίστη καὶ Λυτρωτὴ ἡμῶν, ὅτι τοὺς βροτοὺς ἐξ ἄδου σήμερον, ὃ Ζωοδότης συνανελκύσας, πρὸς οὐρανοὺς συνανυψοῖ, καὶ καταράσσει τοῦ ἐχθροῦ τὰς ἐπάρσεις, καὶ πύλας τοῦ ἄδου διαθλάττει, τῷ θείῳ κράτει τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ.

Κάθισμα Ἡχος δ'

Κατεπλάγη Ιωσήφ.

H Παρθένος Μαριάμ, καὶ Θεοτόκος ἀληθῶς, ὡς νεφέλη τοῦ φωτός, σήμερον ἔλαμψεν ἡμῖν, καὶ ἐκ Δικαίων προέρχεται εἰς δόξαν ἡμῶν. Οὐκ ἔτι ὁ Ἀδὰμ κατακρίνεται· ἡ Εὕα τῶν δεσμῶν ἡλευθέρωται· καὶ διὰ τοῦτο κράζομεν βιωντες, ἐν παρησίᾳ τῆς μόνη Ἁγνῆς Χαρὰν μηνύει, ἡ γέννησίς σου, πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ.

Δόξα... Καὶ νῦν... Τὸ αὐτό.

Κοντάκιον τοῦ μηναίου

”Ηχος δ'

Αύτόμελον

Ιωακεὶμ καὶ Ἱωνα ὀνειδισμοῦ ἀτεκνίας, καὶ Ἀδὰμ καὶ Εὕα, ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου, ἡλευθερώθησαν, Ἀχραντε, ἐν τῇ ἀγίᾳ γεννήσει σου· αὐτὴν ἐօρτάζει καὶ ὁ λαός σου, ἐνοχῆς τῶν πταισμάτων, λυτρωθεὶς ἐν τῷ κράζειν σοι· Ἡ στεῖρα τίκτει τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Ό Οἶκος

Η προσευχὴ δόμοῦ καὶ στεναγμός, τῆς στειρώσεως καὶ ἀτεκνώσεως Ἰωακείμ τε καὶ Ἀννης, εὐπρόσδεκτος, καὶ εἰς τὰ ὅτα Κυρίου ἐλήλυθε, καὶ ἐβλάστησαν καρπὸν ζωηφόρον τῷ κόσμῳ· ὁ μὲν γὰρ προσευχὴν ἐν τῷ ὄρει ἐτέλει, ἡ δὲ ἐν παραδείσῳ ὄνειδος φέρει· ἀλλὰ μετὰ χαράς, ἡ στεῖρα τίκτει τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Συναξάριον

Τῇ Ή τοῦ αὐτοῦ μηνός, τὸ Γενέθλιον τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Σπίχοι

Πάσας ἀληθῶς, Ἀννα, νικᾶς μητέρας,

Μήτηρ ἔως ἂν σὴ γένηται θυγάτηρ.

Ἐξάγαγε πρὸς φῶς Θεομήτορα ὀγδόη Ἀννα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι αὐτάδελφοι, Ῥοῦφος καὶ ρουφιανός, ξίφει τελειοῦνται.

Σπίχοι

Κλίνων ἔαυτὸν Ῥουφιανὸς τῷ ξίφει,

Μένω σε, φησί, Ῥοῦφε, μὴ μέλλης, ἔπου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Σεβῆρος ξίφει τελειοῦνται.

Σπίχοι

Ἐτοιμός εἰμι πρὸς τὸ πᾶν οἴσειν πάθος,

Σεβῆρος εἶπε, καὶ πρὸς με τὸ ξίφος;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἀρτεμίδωρος πυρὶ τελειοῦνται.

Σπίχοι

Ἀρτεμίδωρος ὡς καθάλλεσθαι σθένει,

Καὶ τοῦ πυρὸς φλέγοντος ἔργῳ δεικνύει.

Ο Ἅγιος νεομάρτυς Ἀθανάσιος ὁ ἐν Θεσσαλονίκῃ μαρτυρήσας κατὰ τὸ 1774 ἀγχόνη τελειοῦται.

Ταῖς τῶν Ἅγίων σου πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἄμην.

Καταβάλαι τῆς Ὑψώσεως τοῦ

Τιμίου Σταυροῦ

Ωδὴ α'. Ἡχος πλ. δ'.

Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς, ἐπ' εὐθείας ὁρίζων, τὴν Ἐρυθρὰν διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ πεζεύσαντι, τὴν δὲ ἐπιστρεπτικῶς, Φαραὼ τοῖς ἄρμασι, κροτήσας ἥνωσεν, ἐπ' εὔρους διαγράψας, τὸ ἀγήττητον ὅπλον. Διὸ Χριστῷ ἀσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ωδὴ γ'.

Ράβδος εἰς τύπον τοῦ μυστηρίου παραλαμβάνεται, τῷ βλαστῷ γὰρ προκρίνει τὸν Ἱερέα. Τῇ στειρευούσῃ δὲ πρώην, Ἐκκλησίᾳ νῦν ἐξήνθησε, ξύλον Σταυροῦ, εἰς κράτος καὶ στερέωμα.

Ωδὴ δ'.

Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν θεότητα.

Ωδὴ ε'.

Ω τρισμακάριστον ξύλον! ἐν ᾧ ἐτάθη Χριστός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος δι' οὗ πέπτωκεν ὁ ξύλων ἀπατήσας, τῷ ἐν σοὶ δελεασθείς, Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρκί, τῷ παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ωδὴ ζ'.

Νοτίου θηρὸς ἐν σπλάγχνοις, παλάμας Ἰωνᾶς, σταυροειδῶς διεκπετάσας, τὸ σωτήριον πάθος προδιετύπου σαφῶς. Ὅθεν τριήμερος ἔκδύς, τὴν ὑπερκόσμιον Ἀνάστασιν ὑπεζωγράφησε, τοῦ σαρκὶ προσπαγέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τριημέρῳ ἐγέρσει τὸν κόσμον φωτίσαντος.

Ωδὴ ζ'.

Ἐκνοον πρόσταγμα τυράννου, δυσσεβοῦς, λαοὺς ἐκλόνησε, πνέον ἀπειλῆς, καὶ δυσφημίας θεοστυγοῦς. Ὅμως τρεῖς Παιδας οὐκ ἐδειμάτωσε θυμὸς θηριώδης, οὐ πῦρ βρόμιον ἀλλ' ἀντηχοῦντι δροσοβόλῳ πνεύματι, πυρὶ συνόντες ἐψαλλον' ὁ ὑπερύμνητος τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Ωδὴ η'.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Εύλογεῖτε Παῖδες, τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι, Δημιουργὸν Πατέρα Θεόν, ὑμνεῖτε τὸν συγκαταβάντα Λόγον, καὶ τὸ πῦρ εἰς δρόσον μεταποιήσαντα, καὶ ὑπερυψοῦτε, τὸ πᾶσι ζωὴν παρέχον, Πνεῦμα πανάγιον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς...

Κανὼν α',

Ωδὴ θ',

πᾶς Θεοτόκου

Ἡχος β'

Ο Είρμος

Η τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα, τὸν Θεὸν ἔξανατείλαντα, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα, ἐκ λαγόνων παρθενικῶν, ἀφράστως σωματώσασα, εὐλογημένη πάναγνε, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν. (**Δις**)

Σπίχ. **Ὑ**περαγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ο τοῖς ἀπειθοῦσι λαοῖς, ἐξ ἀκροτόμου βλύσας νάματα, τοῖς εὐπειθοῦσι ἔθνεσι χαρίζεται, ἐκ λαγόνων στειρωτικῶν, καρπὸν εἰς εὐφροσύνην ἡμῖν, σὲ Θεομῆτορ ἀχραντε, ἦν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Σπίχ. **Ὑ**περαγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν τῆς ἀποτόμου ἀρχαίας, ἀναιρέτιν ἀποφάσεως, καὶ τῆς Προμῆτορος τὴν ἐπανόρθωσιν, τὴν τοῦ γένους τῆς πρὸς Θεὸν αἰτίαν οἰκειώσεως, τὴν πρὸς τὸν Κτίστην γέφυραν, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Κανὼν β', Ωδὴ θ', πᾶς Θεοτόκου

Ἡχος πλ. δ'

Ο Είρμος

Ἀλλότριον τῶν μητέρων ἡ παρθενία, καὶ ξένον ταῖς παρθένοις ἡ παιδοποιία· ἐπὶ σοὶ Θεοτόκε ἀμφότερα ὡκονομήθη. Διὸ σε πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, ἀπαύστως μακαρίζομεν. (**Δις**)

Σπίχ. **Ὑ**περαγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Επάξιον Θεομῆτορ τῆς σῆς ἀγνείας, τὸν τόκον ἐκληρώσω δι' ἐπαγγελίας· τῇ ποτὲ γὰρ ἀκάρπῳ, θεόβλαστος καρπὸς ἐδόθης· διὸ σε πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, ἀπαύστως μακαρίζομεν.

Σπίχ. **Ὑ**περαγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πεπλήρωται τοῦ βιωντος ἡ προφητεία, φησὶ γάρ· Ἀναστήσω σκηνὴν τὴν πεπτωκυῖαν, τοῦ Ἱεροῦ Δαυΐδ, ἐν σοί, Ἀχραντε προτυπωθεῖσαν, δι' ἦς δ σύμπας τῶν ἀνθρώπων χοῦς, εἰς σῶμα ἀνεπλάσθη Θεῷ.

Σπχ. Υπεραγία Θεοτόκε,
σῶσον ἡμᾶς.

Τὰ σπάργανα προσκυνοῦμέν
σου Θεοτόκε, δοξάζομεν τὸν δόντα
καρπὸν τῇ πρώην στείρᾳ, καὶ
ἀνοίξαντα μήτραν, τὴν ἄγονον ἐκ
παραδόξου· ποιεῖ γὰρ πάντα ὅσα
βιούλεται, Θεὸς ὧν παντεξούσιος.

Σπχ. Υπεραγία Θεοτόκε,
σῶσον ἡμᾶς.

Ἐβλάστησας νυμφοτόκε Ἀννα
θεόφρον, ἐκ μήτρας παρ' ἐλπίδα, καὶ
ἐξ ἐπαγγελίας, παρθενόφυτον ἄνθος,
θεόβλαστον ὀγνείας κάλλος· διὸ σε
πάντες μακαρίζομεν, ὡς ῥίζαν τῆς
ζωῆς ἡμῶν.

Δόξα...

Ἀλλότριον τοῖς ἀνόμοις ἐστὶ
δοξάζειν, τὴν ἄναρχον Τριάδα,
Πατέρα καὶ Γίον τε, καὶ τὸ Ἅγιον
Πνεῦμα, τὴν ἀκτιστὸν παγκρατορίαν,
δι' ἣς δὲ σύμπας κόσμος ἥδρασται, τῷ
νεύματι τοῦ κράτους αὐτῆς.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἐχώρησας ἐν γαστρὶ σου
Παρθενομῆτορ, τὸν ἔνα τῆς Τριάδος
Χριστὸν τὸν Βασιλέα, δὲν ὑμνεῖ πᾶσα
κτίσις, καὶ τρέμουσιν οἱ ἄνω θρόνοι·
αὐτὸν δύσωπει πανσεβάσμιε,
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καταβαστα Ωδὴ θ'.

Μυστικῶς εἰ Θεοτόκε
Παράδεισος, ἀγεωργήτως
βλαστήσασα Χριστόν, ὑφ' οὖ τὸ τοῦ
Σταυροῦ, ζωηφόρον ἐν γῇ,
πεφυτούργηται δένδρον· δι' οὖ νῦν
ὑψουμένου, προσκυνοῦντες αὐτόν, σὲ
μεγαλύνομεν.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἔκφώνησις

Ότι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ
δυνάμεις...

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

”Ηχος β'.

Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν
καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν
ποδῶν αὐτοῦ.

”Οπ ἄγιος ἐσπ.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Α',

”Ηχος β', Αυτόμελον

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν, ἐν
ὅρει Γαλιλαίας, πίστει Χριστὸν
θεάσασθαι, λέγοντα ἔξουσίαν, λαβεῖν
τῶν ἄνω καὶ κάτω, μάθωμεν πῶς
διδάσκει, βαπτίζειν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ
Πατρός, ἔθνη πάντα, καὶ τοῦ Γίοῦ,
καὶ ἀγίου Πνεύματος, καὶ συνεῖναι,
τοῖς Μύσταις ὡς ὑπέσχετο, ἔως τῆς
συντελείας.

”Εξαποστειλάριον

”Ηχος β'

Γυναικες ἀκουπίσθητε...

Ἄγαλλονται τὰ πέρατα, τῆς
οἰκουμένης σήμερον, ἐν τῇ γεννήσει
σου Κόρη, Θεοκυῆτορ Μαρία, καὶ
ἀπειρόγαμε νύμφη· ἐν ᾧ τῶν
ψυσάντων σε, τὸ λυπηρὸν διέλυσας,
τῆς ἀτεκνίας ὄνειδος, καὶ τῆς
Προμήτορος Εὔας, τὴν ἐν τῷ τίκτειν
κατάραν.

”Εξαποστειλάριον

”Ηχος β'

Γυναικες ἀκουπίσθητε

Ἄδαμ ἀνακαινίσθητι, καὶ Εὔα
μεγαλύνθητι, Προφῆται σὺν
Ἀποστόλοις, χορεύσατε καὶ Δικαίοις,
κοινὴ χαρὰ ἐν τῷ κόσμῳ, Ἀγγέλων τε
καὶ ἀνθρώπων, ἐκ τῶν Δικαίων
σήμερον, Ιωακεὶμ καὶ τῆς Ἀννης,
γεννᾶται ἡ Θεοτόκος.

AINOI. Ἡχος γ'.

Πᾶσα πνοή αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὑμνος τῷ Θεῷ.

Λινεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἀγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὑμνος τῷ Θεῷ.

Σπιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'.

Σπίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὗτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Δεῦτε πάντα τὰ ἔθνη, γνῶτε τοῦ φρικτοῦ μυστηρίου τὴν δύναμιν, Χριστὸς γὰρ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ ἐν ἀρχῇ Λόγος, ἐσταυρώθη δι' ἡμᾶς, καὶ ἐκῶν ἐτάφη, καὶ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, τοῦ σῶσαι τὰ σύμπαντα. Αὕτὸν προσκυνήσωμεν.

Σπίχ. Λινεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Διηγήσαντο πάντα τὰ θαυμάσια, οἱ φύλακές σου Κύριε, ἀλλὰ τὸ συνέδριον τῆς ματαιότητος, πληρώσαν δώρων τὴν δεξιὰν αὐτῶν, κρύπτειν ἐνόμιζον τὴν ἀνάστασίν σου, ἦν δὲ κόσμος δοξάζει. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Σπίχ. Λινεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Χαρὰς τὰ πάντα πεπλήρωται, τῆς Ἀναστάσεως τὴν πείραν εἰληφότα. Μαρία γὰρ ἡ Μαγδαληνή, ἐπὶ τὸ μνῆμα ἥλθεν, εὗρεν Ἀγγελον ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, τοίς ἴματίοις ἔξαστράπτοντα καὶ λέγοντα. Τὶ ζητεῖτε τὸν ζώντα μετὰ τῶν νεκρῶν, οὐκ ἔστιν ὡδε, ἀλλ'

ἐγήγερται, καθὼς εἶπε, προάγων ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ.

Σπίχ. Λινεῖτε αὐτὸν ἐν ἥχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν φαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Ἐν τῷ φωτί σου Δέσποτα, δόψόμεθα φῶς φιλάνθρωπε, ἀνέστης γὰρ ἐκ τῶν νεκρῶν, σωτηρίαν τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων δωρούμενος, ἵνα σὲ πᾶσα κτίσις δοξολογή, τόν μόνον ἀναμάρτητον. Ἐλέησον ἡμᾶς.

**Εἴτα Ψάλλομεν Σπιχηρὰ Προσόμοια γ'
δευτεροῦντες τὸ α.**

Ἡχος α'. Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Σπίχ. Λινεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, ἐκ τῆς στείρας τίκτεται, ἡ χάρις καρπογονεῖν, λαμπρῶς ἀπάρχεται. Εὔφραίνου Ίωακείμ, τῆς Θεοτόκου γεννήτωρ γενόμενος, οὐκ ἔστιν ἄλλος ὡς σύ, τῶν γηγενῶν γεννητόρων θεόληπτε· ἡ γὰρ θεοδόχος Κόρη, τοῦ Θεοῦ τὸ σκήνωμα, τὸ πανάγιον ὄρος, διὰ σοῦ ἡμῖν δεδώρηται.

Σπίχ. Λινεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, ἐκ τῆς στείρας τίκτεται, ἡ χάρις καρπογονεῖν, λαμπρῶς ἀπάρχεται. Εὔφραίνου Ίωακείμ, τῆς Θεοτόκου γεννήτωρ γενόμενος, οὐκ ἔστιν ἄλλος ὡς σύ, τῶν γηγενῶν γεννητόρων θεόληπτε· ἡ γὰρ θεοδόχος Κόρη, τοῦ Θεοῦ τὸ σκήνωμα, τὸ πανάγιον ὄρος, διὰ σοῦ ἡμῖν δεδώρηται.

Σπλ. Ἀκουσον, θύγατερ, καὶ ἵδε, καὶ κλῖνον τὸ οὗς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Ω τοῦ παραδόξου θαυματος! ὁ ἐκ στείρας καρπός, ἀναλάμψας νεύματι, τοῦ πάντων Δημιουργοῦ, καὶ παντοκράτορος, εὐτόνως τὴν κοσμικήν, τῶν ἀγαθῶν διαλέλυκε στείρωσιν. Μητέρες σὺν τῇ Μητρὶ, τῆς Θεοτόκου χορεύσατε κράζουσαι· Κεχαριτωμένη χαῖρε, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Σπλ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

Сτήλη σωφροσύνης ἔμψυχος, καὶ λαμπρὸν δοχεῖον, ἀποστίλβον χάριτι, ἡ Ἄννα ἡ εὐκλεής, φανεῖσα τέτοκε, τὴν πρόβολον ἀληθῶς, τῆς παρθενίας τὸ θεῖον ἀπάνθισμα, τὴν πάσαις παρθενικαῖς, καὶ παρθενίας ποθούσαις τὸ χάρισμα, τὸ τῆς παρθενίας κάλλος, ἔμφανῶς βραβεύουσαν, καὶ παρέχουσαν πᾶσι, τοῖς πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα Πατρί...

Ἡχος πλ. β'

Αὕτη ἡμέρα Κυρίου, ἀγαλλιασθε λαοί· ἵδοù γὰρ τοῦ φωτὸς ὁ νυμφών, καὶ ἡ βίβλος τοῦ λόγου τῆς ζωῆς, ἐκ γαστρὸς προελήλυθε· καὶ ἡ κατὰ ἀνατολὰς πύλη ἀποκυνθεῖσα, προσμένει τὴν εἶσοδον, τοῦ Ἱερέως τοῦ μεγάλου, μόνη καὶ μόνον εἰσάγουσα Χριστὸν εἰς τὴν οἰκουμένην, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Ἡχος β' (πάντοτε)

Υπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, ὁ Ἅδης ἡχμαλώτισται, ὁ Ἅδης ἀνακέκληται, ἡ κατάρα νενέκρωται, ἡ Εὖα ἡλευθέρωται, ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν, διὸ ἀνυμνοῦντες βιωμεν. Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὗτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

Δοξολογία Μεγάλη

εἰς Ἡχον γ'

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ.

Υμοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Γεί μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Γίδος τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Οτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Άμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εύλογητὸς εἰ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμην.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εύλογητὸς εἰ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εύλογητὸς εἰ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εύλογητὸς εἰ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἴπα' Κύριε, ἐλέησόν με, ἵσσαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενεᾷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός,
Ἄγιος Ἰσχυρός,

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

καὶ εὐθύς τὸ παρόν Ἀναστάσιμον Τροπάριον
Ἔχος β'

Сήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν, ὅσωμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου καὶ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν· καθελὼν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, τὸ νῖκος ἔδωκεν ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

ΑΝΤΙΦΩΝΑ τῆς ἑορτῆς

Ἀντίφωνον Α'

Ἔχος β'

Στίχ. Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαυΐδ καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Ιδοὺ ἡκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραΐτῃ, εὔροιμεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Ο Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ οὐ σαλευθήσεται.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα Πατρί...**Κ**αὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β'

Ἔχος β'

Σπίχ. Ωμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν.

Сῶσον ἡμᾶς, Γενεὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, φάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Σπίχ. Εκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.

Κωσον ἡμᾶς, Γιὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς...

Σπίχ. Ἔκει ἔξανατελῶ κέρας τῷ Δαυΐδ, ἡτοίμασα λύχνον τῷ Χριστῷ

Κωσον ἡμᾶς, Γιὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς..

Σπίχ.. Ὁτι ἔξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἡρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἐσαυτῷ.

Κωσον, ἡμᾶς, Γιὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς...

Δόξα Πατρὶ...**Κ**αὶ νῦν...

Ο μονογενὴς Γιὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθείς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, Εἴς ὧν τῆς ἀγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Αντίφωνον Γ'

Ἅγιος δ!

Σπίχ. α! **Ὕ**δε κατοικήσω, ὅτι ἡρετισάμην αὐτήν.

Ἀπολυτίκιον. Ἅγιος δ!

Η γέννησίς σου Θεοτόκε, χαρὰν ἐμήνυσε πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ· ἐκ σου γὰρ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ λύσας τὴν κατάραν, ἔδωκε τὴν εὐλογίαν, καὶ καταργήσας τὸν θάνατον, ἐδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Σπίχ. **Ὕ**γιασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ **Ὕψιστος**.

Σπίχ. **Ἄ**γιος ὁ ναός σου, θαυμαστὸς ἐν δικαιοσύνῃ.

Μικρὰ Εἰσοδος.

Εἰσοδικὸν

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Γιὲ Θεοῦ ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν.....
...φάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Ἀπολυτίκιον. Ἅγιος γ!

Εύφραινέσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια, ὅτι ἐποίησε κράτος, ἐν βραχίονι αὐτοῦ, ὁ Κύριος, ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο, ἐκ κοιλίας ἄδου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ παρέσχε κόσμω τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον. Ἅγιος δ!

Η γέννησίς σου Θεοτόκε, χαρὰν ἐμήνυσε πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ· ἐκ σου γὰρ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ λύσας τὴν κατάραν, ἔδωκε τὴν εὐλογίαν, καὶ καταργήσας τὸν θάνατον, ἐδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Ἀπολυτίκιον Τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον Ἅγιος δ
Ἄγιος δ. Αύτόμελον.

Τιωακεὶμ καὶ Ἀννα ὀνειδισμοῦ ἀτεκνίας, καὶ Ἄδὰμ καὶ Εὔα, ἐκ τῆς φθιορᾶς τοῦ θανάτου, ἥλευθερώθησαν, Ἀχραντε, ἐν τῇ ἀγίᾳ γεννήσει σου· αὐτὴν ἐօρτάζει καὶ ὁ λαός σου, ἐνοχῆς τῶν πταισμάτων, λυτρωθεὶς ἐν τῷ κράζειν σοι· Ἡ στεῖρα τίκτει τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Τρισάγιον Ἀποστόλου

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἰσχυρός,
ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενὲ καὶ Ἅγιῳ
Πνεύματι.

Kαὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αιῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον
ἡμᾶς.

Δύναμις.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἰσχυρός, ἄγιος
ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπόστολος

ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΠΡΟ ΤΗΣ ΓΥΨΩΣΕΩΣ.

Προκείμενον. Ἡχος πλ. β'

Cῶσον τὸν λαόν σου καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Σπίχ. **Π**ρός σέ, Κύριε,
κεκράξομαι, ὁ Θεός μου.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς
Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἄδελφοί, ἵδετε πηλίκοις ὑμῖν
γράμμασιν ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρί.
Ὅσοι θέλουσιν εὔπροσωπῆσαι ἐν
σαρκί, οὗτοι ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς
περιτέμνεσθαι, μόνον ἵνα μὴ τῷ
σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ διώκωνται.
οὐδὲ γὰρ οἱ περιτεμνόμενοι αὐτοὶ
νόμον φυλάσσουσιν, ἀλλὰ θέλουσιν
ὑμᾶς περιτέμνεσθαι ἵνα ἐν τῇ
ὑμετέρᾳ σαρκὶ καυχήσωνται. Ἐμοὶ
δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ μὴ ἐν τῷ
σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ, δι' οὗ ἐμοὶ κόσμος
ἐσταύρωται κάγὼ τῷ κόσμῳ. Ἐν γὰρ
Χριστῷ Ἰησοῦ οὕτε περιτομή τι
ἰσχύει οὕτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ καινὴ
κτίσις. Καὶ δοι τῷ κανόνι τούτῳ
στοιχήσουσιν, εἰρήνη ἐπ' αὐτοὺς καὶ
ἔλεος, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ Θεοῦ.
Τοῦ λοιποῦ κόπους μοι μηδεὶς
παρεχέτω· ἐγὼ γὰρ τὰ στίγματα τοῦ

Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου
βαστάζω. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος
ὑμῶν, ἀδελφοί· ἀμήν.

Ἄλληλούϊα. (γ') **Ἡχος α'.**

Ὕψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ
μου, εὗρον Δαβὶδ τὸν δοῦλόν μου, ἐν
ἔλαιῳ ἀγίῳ μου ἔχρισα αὐτόν.

Σπίχ. **Η** γὰρ χείρ μου
συναντιλήψεται αὐτῷ, καὶ ὁ βραχίων
μου κατισχύσει αὐτόν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ

Ιεροῦ Χρυσοστόμου

Εἰς τό, Ἐξαρέτως

Κανὼν β', Ὁμηρόθ', τῆς Εορτῆς

Ἡχος πλ. δ'

Ο Είρμος

Ἄλλότριον τῶν μητέρων ἡ
παρθενία, καὶ ξένον ταῖς παρθένοις ἡ
παιδοποιΐα· ἐπὶ σοὶ Θεοτόκε
ἀμφότερα ὡκονομήθη. Διὸ σε πᾶσαι
αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, ἀπαύστως
μακαρίζομεν.

Κοινωνικὸν

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι,
καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.
Ἄλληλούϊα.

ῆχος β'

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν,
ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον,
εὗρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον
Τριάδα προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ
ἡμᾶς ἔσωσεν.

Πληρωθήτω τό στόμα ἡμῶν
αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως
ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν Σου, ὅτι
ἡξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν ἀγίων
μυστηρίων Σου. στήριξον ἡμᾶς ἐν τῷ
σῷ ἀγιασμῷ ὅλην τήν ἡμέραν
μελετᾶν τήν δικαιοσύνην Σου.
Ἄλληλουϊα, Ἄλληλουϊα, Ἄλληλουϊα.

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου
εὐλογημένον ἀπό τοῦ νῦν καὶ ἔως
τοῦ αἰῶνος. (τρίς).

Απόλυσις
«Ο ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...»